

Pártélet

Megkezdődtek a politikai oktatások vizsgái

Az oktatási év végéhez érünk, párttagjaink most vizsgáznak elméleti tudásukból, bizonyítják be, hogy az egész évi anyagot megértették és elméleti tudásuk gazdagodott. A párttörténet elsőéves politikai iskolája május 31-én délután 4 órakor tartotta a záróvizsgáját a bányá pártszervezeteinek tanácstermében. A záróvizsgán kilencen voltak, egy nő és nyolc férfi.

A vizsga Bodrogi elvtárs szeminárium vezető felszólalásával kezdődött, összefoglalta Bodrogi elvtárs az év eredményeit, elmondta, hogy a szemináriumról való lemorzsolódás oka abban keresendő, hogy a hallgatók szervezésénél

nem lett figyelembe véve az önkéntesség elve, hanem a pártszervezetek jelölték meg, hogy ki milyen oktatási formában vesz részt és nem is beszéltek velük személyesen, hanem csupán kiírtasították őket. Ez a hiány, ami a nevelő munkában megmutatkozott, odavezetett, hogy lemorzsolódás volt a tanfolyamon, azonban azok, akik aktívak voltak az egész oktatási idő alatt, jó eredményeket mutatnak fel.

A vizsga résztvevői valamennyien jól felkészülve jelentek meg az oktatáson. Igen jól elsajátították a párttörténet elsőéves anyagát. Ez kitűnően meglátszott a záróvizsgán, ahol négy elvtárs ki-előadásra készült fel. Gerő Györgyné, Mátrai, Reinthoffer és Nyitrai elvtársak, igen kiváló előadást tartottak, amely elnyerte a többi hallgató tetszését is.

Általában az eredmény ezen az oktatáson jónak mondható és ebben nagy része van Bodrogi Sándor elvtársnak.

Aki mint a politikai iskola vezetője alaposan felkészült minden egyes foglalkozás levezetésére, érdekes előadásokat tartott, melyeket az életből vett példákkal támasztott alá. Igen nagy eredménye a szemináriumnak, hogy két elvtársat propagandistának javasolhattak és nyolc elvtársat pedig a másodikéves Bolsevik Párt történetére másodikéves hallgatóknak. Természetesen olyanok is voltak, akik nem készültek fel jól, hiányosan jártak az oktatásra, ezeket az elvtársakat ismét elsőéves iskolára javasolták. A vizsga kedves befejezése volt, hogy a hallgatók közül ötven jó eredményű jutalmúul könyvjáradékban részesültek.

Sok jó tapasztalatot adott ez a tanfolyam a jövő évi oktatás megszervezésére. Figyelembe kell venni ez év hibáit, hogy azokat a jövőben ne ismételjük meg. Pártunk módosított szervezeti szabályzatának f) pontja kimondja:

„A párttag kötelessége, hogy fejlessze szakadatlanul politikai és szakmai tudását, emelje műveltségét, sajátítsa el a marxizmus-leninizmus alapjait.”

Ennek az elvnek az alapjai: kell a jövő évi pártoktatást megszervezni olyan formán, hogy az önkéntesség elvét kell először is számításba venni és az oktatást állandó nevelő munkának kell kísérni, mert csak így érhetjük el a lemorzsolódás megakadályozását, ezt feltétlenül meg kell szívlelni funkcionáriusainknak.

Jövő héten az egész bányában az oktatás befejeződik, ennek az oktatási záróvizsgának már olyanak kell lennie, hogy mozgósítson a jövő évi oktatásra, a záróvizsgán fel kell tárnunk azokat a feladatokat, amelyeket pártunk III. kongresszusának határozatai állítottak elé, és mozgósítani arra, hogy elmélettel vétezzük magunkat föl, olyan elmélettel, olyan tudással, amely képes a feladatokat valóban maradéktalanul végrehajtani.

Az elkövetkezendő pártoktatási év tananyagban is erősebbnek ígérkezik a jelenleginél és ezért fokozottabb szükség van arra, hogy olyan aktivitással vegyenek részt a párttagjaink az oktatás-

ban, hogy annak gyakorlati értéke megmutatkozzon. Ehhez szükséges, mint mondtuk, a hallgatók lelkiismeretes kiválasztása, a velük való beszélgetések, az oktatások jelentőségéről és végül pedig a velük való állandó foglalkozás, amely biztosítéka lesz a lemorzsolódások megszüntetésének.

Az a záróvizsga, amelyen részt vettünk, jónak mondható, jó tapasztalatokat kaptunk és azt hisszük, hogy Bodrogi elvtárs a jövő évben ugyanilyen lelkiismeretesen, ilyen jól látja el szemináriumi vezetői feladatát és újabb értékes kádereket nevel pártunk részére.

Köszöntjük nevelőinket a Pedagógusnap alkalmával!

Június 6-án tartjuk az idei Pedagógusnapot. A Pedagógusnap, mely nálunk már hagyományossá vált, egész dolgozó népünk ünnepe, örömmel készülnek erre szülők és gyermekek, öregek és fiatalok, hogy méltó módon köszönthessék nevelőinket.

Bányánk életében is jelentős ünnep a Pedagógusnap. Üzemünk dolgozói valamennyien egész közvetlen kapcsolatban vannak a pedagógusokkal. Hány szülő gyermeke talál meleg, barátságos második otthonra a bányá óvodájában, vagy az iskolai napköziotthonokban, hány szülőnek a gyermeke jár az általános- vagy középiskolába, hányan tanulnak maguk is a dolgozók iskoláiban. De akinek nincs is iskolába járó gyermeke, vagy maga nem is jár jelenleg a dolgozók iskolája valamely tanfolyamára, általában szívesen emlékezik egykori nevelőire, azokra, akik megtanították írni, olvasni, akik szeretettel és odaadással nevelték.

Pártunk, kormányunk és egész dolgozó népünk megbecsülése jut kifejezésre nevelőink iránt az által, hogy az idén is megrendezzük és az eddigiekénél még meg is hítebbé tesszük a Pedagógusnapot. Ifjúságunk oktatói- és nevelői erejük legjavát adják, hogy fiataljainkból dolgozó, hazáját szerető, a béketábor nagy ügyéért lelkesedő, szocialista Magyarországot építő, öntudatos és képzett ifjúságot neveljenek. Az iskolákban egyre eredményesebb oktató-nevelőmunkát végeznek. Ezért az oktató-nevelőmunkáért méltán részesülnek megbecsülésben.

Az idei Pedagógusnap juttassa kifejezésre a szülői ház és az iskola egységét. Juttassa kifejezésre, hogy egész társadalmunk megbecsüli a pedagógusokat. Üzemi munkánk is támogatja az óvodai nevelést, segíti, patronálja az iskolát.

A III. Pedagógusnapon üzemünk dolgozói szeretettel, hálával és nagyrabecsüléssel köszöntik az óvónőket, tanítókat, tanárokat. Ifjúságunk nevelőit illő megbecsüléssel köszöntjük és további eredményes munkájukhoz jó erőt, egészséget kívánunk.

Alapnélküli panasz

Május 26-án éjjel Kele József fiatal vajúr lement a bányába és munkahelyére érve azt látta, hogy nincs szerszám. Felkereste Mátrai aknászt, elmondta neki, hogy szerszámbiány van, mire Mátrai elvtárs azt felelte nekik, nincs szerszám, Kele József és társa, Horváth Károly visszamentek a helyükre, ott leültek, elalmodtak és elaludtak. Fél műszak eltelté után az aknász fölkelte őket, adott nekik egy cédulát és elküldte haza. S így most a Kele csapatnak hiány van beírva. — Így mondta ezt el nekünk Kele József, mikor felkerestett bennünket a szerkesztőségben.

Beszéltünk Mátrai elvtárral, az Ősi-mező aknászával, aki azt felelte kérdésünkre, hogy szerszám volt, azonban Kele József nem akart rövidebb nyelű lapáttal dolgozni, alva találta őket és ezért haza küldte mindkettőjüket. Négyenolcadik műszakot írt részükre és nem hiányt. Kele József fiatal vajúrtanuló ab-

ból a 71-ből való, akiket április 6-án vett át a bányába a vajúrkolától. Az ilyen fiatal vajúrokat segíteni kell és Mátrai elvtárs adott is segítséget nekik, hiszen több alkalommal még külön csillést is adott kettőjük mellé, annak ellenére, hogy az egész szállító út hossza, amelyen Kele Józsefeknek a csillét ki kell tolni, nem több mint 8 méter. Mi Kele Józsefet hibáztatjuk, hiszen belenyugodott abba, hogy nem lesz lapát, s elment a helyére aludni. Természetesen Mátrai elvtársnak is több gondot kellett volna fordítani a munkahelyen dolgozókra, tudta, hogy fiatal vajúrról van szó, azonban a hibás, mint mondtuk Kele József és így a panasza alaptalan.

Tanuljon ebből Kele elvtárs és a jövőben sokkal nagyobb gondot kezelje a szerszámit s ne nyugodjon bele abba az egyszerű feleletbe, hogy nincs szerszám, mert ez munkabérének elvesztését jelenti.

...Arra, hogy a versenyagítációnak sokkal körültekintőbbnek, sokkal lelkesebbnek kellene lenni. Az előcsarnokban találunk egy versenytáblát, amelyen három mező fel van sorolva, köztük az Ősi-mező 98 százalékkal és alatta egy megjegyzés, „mikor lesznek tervteljesítő üzemek.” Az Ősi-mező május hónapban 80 százalékos tervteljesítéssel kezdett, azóta hétről-hétre javult. Sikerkült a hó végéig 98 százaléka feltornászta magát, vagyis vagyis majdnem 20 százalékos emelkedett egy hóna alatt egyenletes fokozott tervteljesítéssel és ezt a fentemlített tábla nem mel-

lányolja, sőt bírálja, mert nem érte el a 100 százalékos.

Helytelen a felírás. Vajon nem mondható-e nagy eredménynek az, hogy az Ősi-mező dolgozói 80 százalékról kiharcolták maguknak a 98 százalékos tervteljesítést. Vajon lelkesítő-e a mostani kiírás, nem lett volna-e jó kiírni azt, hogy megdicsérrjük az Ősi-mező dolgozóit a közel 20 százalékos emelkedésért és kérjük, folytassák tovább a jó munkájukat.

Mi azt hisszük, feltétlenül jobb lett volna és kérjük a verseny nyilvánosság vezetőjét, hogy a jövőben gondolkozzanak az ilyen kiírások felett, mert ennek nincs lelkesítő, vagy serkentő hatása.

Jó a munkafegyelem a kaparócsarnokban

A kaparócsarnokról kapott jelentések a dolgozók állandó magas százalékáról szólnak. Megnéztük, hogyan érik el a kaparócsarnokbeliek ezeket a magas eredményeket.

SERBÁN PETER hegesztővel beszélünk, aki elmondja, hogy a kongresszusi hét alatt 158 százalékos átlagteljesítménye van, most sztahanovista szeretne lenni, azonban ehhez az szükséges, hogy pótolják a hiányzó anyagokat, mint pl. elektróda, adjanak bórkesztyűt, a hegesztőpisztolyra gumiburkolatot, mert az a sok munkától olyan forró, hogy szabad kézzel nem lehet megfogni és ha arra vár, amíg kihűljön, azalatt sok időt veszít el. A védőtetelekből sem kapják meg a rendes adagot. Ettől eltekintve — mondja Serbán elvtárs — az a célunk, hogy a gépkatrészeket gyorsan vissza tudjuk a bányába küldeni, hogy a széntermelés zavartalanul folyjon.

Kovács István és Kraffel Ferenc lakatosok újítással dolgoznak. Eddig a kaparócsarnok szétcsédesése sáttal történt, most az újítás bevezetésével az eddig 80 percig tartó műveletet 28 percre csökkentették le. Kovács elvtársnak ezenkívül még vastámfelhúzó készülékre is van újítása, állandóan 120—130

százalék körül termelnek.

Delibeli József brigádja tengelykapcsolókon dolgozik, Gáspár Mártonnal. Kongresszusi teljesítménye 106 százalék, a brigádnak nagy érdeme az anyagtakarékoság, a kiköpött tengelykapcsolót nem küldik az olvasztóba, hanem hegesztéses foltozással javítják és ez igen sokat jelent az üzem részére.

GABORI JÁNOS lakatos brigádja sztahanovista brigád, a munkatársa Varga János DISZ-tag. Gábori elvtárs még az elmúlt évben lett sztahanovista, Varga elvtárs a kongresszusi idő alatt nyerte el ezt a kitüntetést, februári teljesítménye 164, márciusi 188, áprilisi 172 százalék volt. A kongresszusi verseny alatt náluk volt a „legjobb brigád” vándorzászlaja. A kaparócsarnok legmagasabb eredménye 212 százalék, amit Csicsi László és Kondrik Lajos DISZ-tagok értek el.

Sok szorgalmas brigád teljesítménye a kaparócsarnok jó eredményét jelenti, jó a vezetés a kaparócsarnokban, van munkafegyelem, a dolgozók érzik, hogy saját magukért dolgoznak, családjukért, érzik, hogy a kongresszus az ő életük megjavításáról tárgyal, hozott határozatokat és ez a rugója a ki-magasló eredményeiknek.

Nincs keret — nincs tartalék

Az Ernő-mező I-es frontján végtag tengelycsere kellene eszközölni, de az új végtagot csapágy hiányában nem kapjuk meg. A raktárban van, de nem adják ki, mert a gépkertünk lejárt. Persze, ha a termelés emiatt leállna, akkor kiadnák, de mivel nem annyira égető a kaparócsarnok nem tud részünkre tartalékot kiadni.

Nem kell szigorúan ragaszkodni a bürokráciához, ha egyszer szükség van rá, mégha nem is égetően, akkor is gondoskodni kellene tartalékról, hiszen a jelenlegivel minden órában előadódhat valamilyen baleset.

Iffy Bognár János gépmester.

Mi is elvárjuk a műszaki feltételek megteremtését

A Ferenc-mezői 48-as fronton a régi panasz ismétlődik. Egyrészt nincs megfelelő szerszám, nincs elég üres csille, másrészt a fa behozatal igen nehéz. A szerszám és üres csille hiány csak átmeneti, azonban a fa behozatal körül már súlyos hiba van. Az emberek elakarnak menni a frontról, mert mintegy 300 méterrel hordjuk a fát, egy olyan rossz légvágaton keresztül, ahol jóformán hason kell csúszni.

Van munkavédelmi felelős, ha már az üzemvezetőség nem segít, akkor neki kellene érintkezésbe lépni a vállalatvezetőséggel és részünkre a légvágatot kijavíttatni, hiszen tőlünk is elvárják a napi normák teljesítését, mi is elvárjuk, hogy a műszaki feltételeket részünkre megteremtésük.

Gajdán Béla vajúr.

Nehéz körülmények között dolgozunk

Az Ernő-mezőn dolgozom és mint hiányt vetem fel a műszaki vezetők felé, hogy a dülésmenti front légvágatát elhagyták azért, mert annak idején a vezetőség nem fordított elég gondot a légvágat karbantartására és ez ennek hiányában tönkrement.

Csupán a csapásvágatban lehet bejárni, ez meg olyan állapotban van, hogy még gyalogszettel is elég a bejárás, s nekünk még a fát is ezen kell behordani. Mi történik

akkor, ha a csapásvágatnál valami hiba lenne, nincs hol kijönni a frontról. A légvágat összemészével szorosan összefügg, hogy rossz a fronton a levegő, nehéz a munka a rossz levegőben és így nem csoda, ha nem tudjuk tervünket teljesíteni, s amíg az üzemvezetőség, a munkavédelmi felelősök nem segítenek, nagyon nehéz körülmények között dolgozunk.

Dombi Ferenc vajúr.

Az újítás feladattervei

A mi újítómozgalmunk szép eredményeket mutat fel, azonban rá lehet mondani az újításainkra, hogy eléggé öncélúak, vagyis olyan feladatok megoldására szolgálnak, amik csak egy-egy dolgozó saját munkáját teszi könnyebbé, nem pedig a legfontosabb általános feladatokat oldják meg.

Az Újítási Osztály kiadott egy feladattervet, amely 1954. évre szól. Ebből a feladattervből kiragadunk egy pár feladatot, bemutatjuk dolgozóinknak, újítóinknak és arra kérjük őket, hogy lehetőleg ezeknek a feladatoknak megoldására összpontosítsák újításaikat.

1. Hogyan és milyen intézkedéssel lehetne a melegcsákány rendszert kihazsírítani, hogy a munkaidő kihazsírítás a lehető legjobb legyen.

2. A Skyp bődön túltöltésének

megakadályozását célzó javaslat kidolgozása.

3. A frontfejtések kaparóberendezéseinek szétcsédesés nélküli áttöltése, úgy hogy a jelenlegi szétcsédesési idő lényegesen csökkenjen.

4. A frontok szállításánál egy olyan rakodógép beállítása, mely kiküszöbölne a jelenlegi, ahol a csapásvágatokban föteemelést kell végezni.

5. Az M. II-es akna faellátásának végleges és jó megoldása.

6. Az F-4-es fejtőgéppel történő erszke hajításoknál a szállítás megoldása, hogy a gépeknek ne kelljen állni, míg a villa fel és le szállítja a csillét.

Ezek azok a feladatok, amelyek sürgős megoldásra várnak, ezeket kellene újítóinknak elsősorban kidolgozni és ha találunk megoldást, komoly mértékben segíti a munkaversenyt.